

Sygn. akt I C 185/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2013 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa M. S. i D. S.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę 33.000,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powodów: M. S. kwotę 11.000,00 zł (jedenaście tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 6.000,00 zł od dnia 20 grudnia 2011 r. i od kwoty 5.000,00 zł od dnia 6 grudnia 2013 r. i D. S. kwotę 15.000,00 zł (piętnaście tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 6.000,00 zł od dnia 25 stycznia 2013 r. i od kwoty 9.000,00 zł od dnia 6 grudnia 2013 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 4.367,00 zł (cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt siedem złotych 00/100);

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje stronie pozwanej by uiściła na rzecz Skarbu Państwa - kasa tut. Sądu tytułem wynagrodzenia biegłych, które tymczasowo wypłacono ze Skarbu Państwa kwotę 860,71 zł (osiemset sześćdziesiąt złotych 71/100).

Sygn. akt IC 185/13

UZASADNIENIE

Powodowie M. i D. S. wniesli o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w S. kwot po 6 000 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powodowie podali, że w dniu 7 listopada 2011 roku byli uczestnikami wypadku komunikacyjnego, w następstwie którego doznali obrażeń ciała, a pojazd sprawcy był ubezpieczony w pozwanym (...) S.A. zaś strona pozwana uznając swoją odpowiedzialność wypłaciła na rzecz powódki tytułem zadośćuczynienia jedynie 4 500 zł, a na rzecz powoda 3 500 zł.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa obojga powodów, wskazując, że wypłaciła już należne zadośćuczynienie po szczegółowej analizie dokumentacji medycznej, a wysokość zadośćuczynienia już wypłaconego jest utrzymana w rozsądnych granicach.

Po wydaniu przez biegłych ortopedę i neurologa opinii o stanie zdrowia powodów i uszczerbku na zdrowiu związanymi z wypadkiem, powodowie rozszerzyli żądania pozwu. Powódka zażądała dodatkowo 5 000 zł, a powód zażądał dodatkowo 16 000 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. S. została poszkodowana w wypadku komunikacyjnym, w dniu 7 listopada 2011 roku. Ubezpieczyciel sprawy wypłacił powódce tytułem zadośćuczynienia kwotę 4 500 zł. Powód D. S. został poszkodowany w tym samym wypadku komunikacyjnym, w dniu 7 listopada 2011 roku. Ubezpieczyciel sprawy wypłacił powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 3 500 zł.

Dowód:

akta szkody,

przesłuchanie powodów K- 117

W wyniku wypadku powódka doznała urazu głowy bez następstw, urazu kręgosłupa szyjnego z niewielkim ograniczeniem ruchomości. Uraz spowodował okresowa niezdolność do pracy. Powódka doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3 %, do chwili obecnej odczuwa dolegliwości bólowe w kręgosłupie szyjnym i odczuwa drętwienie ręki, a po wypadku długotrwanie odczuwała ograniczenie ruchomości w kręgosłupie szyjnym..

Powód D. S. w dacie wypadku leczony był z powodu ostrego zespołu bólowego kręgosłupa lędźwiowego. W wyniku wypadku powód doznał urazu kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. Uraz kręgosłupa lędźwiowego nasilił poprzednio istniejące zmiany.

Powołany przez Sąd biegły - ortopeda S. G. stwierdził w opinii, złożonej na piśmie w czerwcu 2013 roku, że u powoda występuje w związku z wypadkiem uszczerbek na zdrowiu w wysokości po 5%, u powódki- 3 %. Biegły neurolog T. W., w opinii sporządzonej na zlecenie Sadu 24 września 2013 roku stwierdził u powódki dodatkowy uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 % wynikający z pourazowego zespołu bólowego kręgosłupa szyjnego., a u powoda 7% , w tym 5 % z powodu następstw urazu odcinka szyjnego i 2% z powodu zaostrzenia istniejącego przed wypadkiem zespołu bólowo-korzeniowego odcinka lędźwiowego.

Dowód:

- opinia biegłego ortopedy K- 128-132

- opinia biegłego neurologa K- 147- 148, 150- 152

- akta szkody

- przesłuchanie powodów k- 117-118

Powódka M. S. miała w chwili wypadku 35 lat. Jest z zawodu pielęgniarką. Po wypadku powódka skorzystała z pomocy medycznej Szpitala w P., gdzie z powodu urazu kręgosłupa zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego. Powód D. S. miał w chwili wypadku 38 lat, jest emerytowanym funkcjonariuszem Straży Granicznej. Po wypadku powód korzystał z pomocy medycznej Szpitala w P.. Powodowie długo leczyli się i korzystali ze zwolnienia lekarskiego. Przeszli szereg badań i rehabilitację. Do chwili obecnej powód utyka na lewa noge i boli go biodro. Powodowie mają dwoje dzieci w wieku 13 i 5 lat, które wymagają uwagi, a młodsza córka często chce by rodzice brali ja na ręce. Przed wypadkiem oboje powodowie uprawiali jazde na rowerze, obecnie musieli z tego zrezygnować i prowadza mniej aktywny tryb życia.

Dowód:

- przesłuchanie stron k- 117-118

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył , co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w części na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności akt szkody, dokumentacji medycznej analizowanej także w opiniach biegłego ortopedy i biegłego neurologa, przesłuchania powodów i na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c.

Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, a katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia, określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Bezspornym jest, że pozwane (...) Towarzystwo (...) uznało co do zasady roszczenie zadośćuczynienia za krzywdę jakiej doznali powodowie, za sprawcę wypadku ubezpieczonego u strony pozwanej i wypłaciło powodom kwoty 4 500 zł i 3500 zł.

Sprawą sporną była jedynie wysokość ewentualnego dalszego, należnego powodom zadośćuczynienia.

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z 3 lutego 2000 r. /(...)/ zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia, a celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, które ma mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, że przyznane przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 4 500 zł i 3 500 zł jest nieadekwatne do krzywdy jakiej doznali powodowie ulegając wypadkowi komunikacyjnemu i nie kompensuje powodom doznanych krzywd i cierpień ani ograniczeń wynikających ze skutków wypadku i istniejącego uszczerbku na zdrowiu.

Powodowie są nadal ludźmi młodymi - mają 37 i 40 lat, mają dwoje wymagających opieki dzieci, a urazy stanowiące skutek wypadku przeszkadzają im w aktywnym życiu, zabawach z młodszą córką i uprawianiu jazdy na rowerze.

Ustalony uszczerbek na zdrowiu, stanowiący wskazówkę pomocniczą przyznania zadośćuczynienia wynosi po odpowiednio 8 i 12 %, ale wypadek, jakiemu ulegli powodowie skutkuje do chwili obecnej bólami kręgosłupa, drętwieniem palców rąk, a przez długi okres po wypadku skutkowało ograniczeniem ruchomości kręgosłupa i znacznymi dolegliwościami bólowymi.

Opisane okoliczności stanowią istotny powód do rekompensaty cierpień fizycznych i psychicznych powodów oraz wymuszonej zmiany aktywności w ich życiu i stanowią uzasadnioną podstawę do zasądzenia na rzecz powódki 11 000 , a na rzecz powoda 15 000 zł.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd ma dosyć szeroką swobodę w tej kwestii. Zdaniem Sądu zadośćuczynienie w łącznej kwocie 15 500 zł dla powódki i 18 500 zł dla powoda nie jest wcale wygórowane i jest adekwatne do stopnia cierpień zarówno fizycznych jak i psychicznych, jakich w wyniku wypadku doznali powodowie i mając powyższe na względzie Sąd zasądził tytułem dalszego zadośćuczynienia dochodzone kwoty.

Różnice w przyznanej wysokości zadośćuczynienia wynikają z faktu przyznania powodowi poprzednio kwoty niższej niż powódce oraz z opisywanych przez biegłych okoliczności związanych z większymi dolegliwościami bólowymi powoda.

Sąd nie znalazł podstaw by dalej różnicować zadośćuczynienie. Kwota dla powoda nie może być znacznie większa niż dla powódki albowiem doznany uszczerbek na zdrowiu jest tylko czynnikiem pomocniczym, a oboje powodowie uczestniczyli w tym samym wypadku, razem leczyli się i cierpieli.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100. K.p.c. i 98 k.p.c. mając na względzie wynik procesu oraz wskazówkę przepisu, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.